

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról közölt információk tallózása

**MÉDIA HÍREK**

---

## KEREKESZÉKKEL A VILÁGBAJNOKSÁG HELYSZÍNEI KÖRÜL

Egy fogyatékosügyi szervezet jelzésének köszönhetően máától online is vásárolhatnak jegyet a kerekesszékesek a vizes világbajnokságra - erre eddig ugyanis csak személyesen volt lehetőség. Híradónk kíváncsi volt arra, mennyire sikerült akadálymentesíteni a világbajnokság helyszíneit és hogyan szurkolhatnak majd a fogyatékkal élők az eseményen - ezért kerekesszékkal végig látogattuk a helyszíneket. További részletek a videóban.

videó: <http://www.atv.hu/belfold/20170706-kerekesszekkel-a-vilagbajnoksag-helyszinei-korul/hirkereso>

forrás: <http://www.atv.hu/belfold/20170706-kerekesszekkel-a-vilagbajnoksag-helyszinei-korul/hirkereso>

Délután négykor a mozgássérült kipattan a kerekesszékéből



**Egy folyamatos segítséget igénylő mozgássérültnek a legtöbbször nem opció az önálló élet. Két lehetősége van: vagy intézetbe megy, vagy a szülei gondozzák, ameddig bírják, esetleg támogató szolgálatot vesz igénybe. Muntag Vincének és Kiss Csabának megadatott az a lehetőség, hogy aktív és önálló életet éljenek. Szerintük ez egy valóságos csoda. **Az Abcúg riportja.****

Egy mozgássérültnek, aki szinten mindenben segítségre szorul, 14 éves korig meg lehet oldani az elhelyezést iskolai oktatással egybekötve, például a Pető Intézet falai között. Gyermekkorban többfajta ellátási forma létezik, ezek közt van bentlakásos és nappali ellátás is. Az, hogy utána, felnőtt korban mi történik velük, már csak szerencse kérdése. Az egyik út, hogy egy másik intézetbe kerülnek, és sosem integrálódnak a valódi életbe. A másik, valamivel elfogadhatóbb kilátás, hogy a szülei vállalják magukra a gondozást, de ez sem egy életre szóló, biztos megoldás. A támogató szolgálatoknál állandó munkaerőhiány van, és a legtöbb helyen csak munkaidőben vállalnak segítséget, délután ötkor már nem.

„Folyamatosan azzal kell sakkoznom a lakótársam, a szüleim az ismerőseim felé, hogy meddig tolható el az a szívességi határ, amíg nem érzi azt az illető, hogy a nyakán élek. De ha azt is érzi, akkor vajon meri-e mondani, hogy ezt legszívesebben már nem vállalná?” – mesél Muntag Vince arról, hogy miért kellemetlen neki, hogy a szüleit és barátait kell megkérnie, hogy segítsenek neki a mindennapokban.



Muntag Vince  
Fotó: Magócsi Márton

Muntág Vince az ELTE-n irodalom –és kultúratudomány mesterszakot, a Károli Gáspár Református Egyetemen pedig színháztudomány szakot végez. 2-2 OKTV és OTDK első helyezéssel a háta mögött ígéretes kutatói karrier áll előtte, mégis létbizonytalanságban él, amiért mozgássérültként számolnia kell azzal, hogy mi történik majd akkor, amikor a szülei már nem tudják őt tovább segíteni.

Vincének szinte minden egyszerűnek tűnő, hétköznapi tevékenységhez segítség kell. Kell valaki, aki reggel felöltözteti, kezébe adja az evőeszközöket, majd elindítja az egyetemre, napközben el kell kísérni a mosdóba és ebédelni, este pedig folytatódik a reggeli rutin.

Vincének szerencséje van, mert nem kell igénybe vennie támogató szolgáltatást, ugyanis a szomszédban lakó szülei és a lakótársa is tud segíteni, az egyetemen pedig az intézmény által biztosított szociális munkás áll rendelkezésére.



Vincét a szomszédban lakó édesapja ülteti át az elektromos székébe, amivel a városban közlekedni tud

Fotó: Magócsi Márton

Vince érkezésünkkor épp a Szabó Ervin Könyvtárba készül, hogy a vizsgáira tanuljon. Reggel az édesapja volt a soros a felöltöztetésben és megreggeliztetésben. Ezeket a feladatokat a családtagok egymás között osztják fel, de Vince vele egyidős lakótársa is kiveszi a részét. Vincének addig van segítségre szüksége, amíg el nem hagyja a lakást, mert a magas küszöbön már csak úgy tud átjutni, ha valaki

megemeli a kerekesszék elejét. Ezután viszont az egyetemista fiúnak már nincs szüksége a mi segítségünkre, csak a tempót kell győznünk vele tartani, mert magabiztosan közlekedik a már sokszor járt útvonalon. A könyvtárban egy barátja várja, aki a nap folyamán segíteni fogja.



Vincét a könyvtárban egy haverja várja, aki a nap folyamán segíteni fogja

Fotó: Magócsi Márton

Kiss Csabának, Vince egyik ismerősének, a Barnabás Református Támogató Szolgálat munkatársai és barátai segítenek neki abban, hogy egyedül éljen egy budapesti lakásban. Csaba orvosi műhiba miatt születésekor agyvérzést kapott, ezért kerekesszékbe került. Mivel a kezeit sem tudja használni, a támogató szolgálat reggel és délben is ellátogat hozzá, hogy segítsen a napi rutinok elvégzésében, este és hétfvégén pedig Csaba barátai kapcsolódnak be a rutinfeladatokba. Csaba Vincéhez hasonlóan elektromos kocsival önállóan közlekedik a városban. Jelenleg épp munkahelyváltás előtt áll, de eddig távmunkában dolgozott egy internetes bibliai iskolában.

**Állításuk szerint mindketten különleges helyzetben vannak, ugyanis nagyon kevés olyan mozgássérült van, aki olyan aktív életet él, mint ők.**

Vince felvázolja nekünk, hogy nagy általánosságban hogyan néz ki egy mozgássérült élete onnantól kezdve, hogy megszületik. Vince és Csaba is a Pető Intézetből indult, ahol 8. osztályos korukig tanítják meg az intézet konduktorai őket arra, hogy a későbbi életük során

mozgássérülteként is boldogulhassanak. Ezután a mozgássérült fiatalok kikerülnek a Pető Intézetből, és logikus lenne, hogy középiskolába mennek, de ez ritkán történik meg.



Fotó: Magócsi Márton

„Rengeteg olyan volt Petős társam van, aki még a középfokú oktatásba sem kerül be, és nem azért, mert nem lennének meg hozzá a szellemi képességei. Egyszerűen azért nem járnak gyakran mozgássérültek középfokú iskolába, mert nem szokás. Vannak ellenpéldák, egyetemi végzettségű mozgássérült ismerőseim is vannak, nem egy, de nem sok. Két kezemen meg tudom számolni őket” – magyarázza Vince.

Vince szerint azért nem szokás, hogy egy mozgássérült középiskolába menjen, mert Magyarországon még mindig az a rutin él, hogy a „nem normális” embereket zárjuk el egy fallal.

A fallal való elzárást, vagyis az intézetbe való bevonulást választja a legtöbb mozgássérült, ugyanis anyagi okok miatt vagy egyszerűen csak segítséghiány miatt nem engedhetnék meg maguknak az önálló életet.

*Nekem az az érzésem, hogy rajtam valami istenáldása van, mert azért ezek a kondíciók nem adatnak meg mindenkinek, hogy itt ülök egy saját lakásban és egyedül közlekedem, élem azt a városi értelmiségi életet, mint a környezetemben bárki más*

– mondja Vince.

Csaba vidéken született, ahonnan először a Pető Intézetbe, majd a bicskei gimnáziumba került. Vincéhez hasonlóan ő is szerencsésnek mondhatja magát, nagyon jó körülmények között él. Ezt annak köszönheti, hogy van egy jómódú barátja, aki biztosította a lakhatást Budapesten.



Kiss Csaba

Fotó: Magócsi Márton

Csaba az önállóságot támogató szolgálat segítségével tudta megoldani. Valóban lehetőség az, hogy valaki intézet helyett otthon maradjon, és a szolgálattól kérjen segítséget, de ez sem működik teljesen tökéletesen. A legtöbb támogató szolgálat ugyanis csak munkaidőben, azaz reggel nyolc és délután négy óra között vállal segítséget, már ha van rá kapacitás, ugyanis ezeknél a szervezeteknél állandó munkaerőhiány van.

„Csaba szokta azt mondani, hogy a szolgálatok többsége azt feltételezi, hogy délután négykor a mozgássérült kipattan a kerekesszékéből” – idézi ismerősét Vince.

A Barnabás Református Támogató Szolgálat szolgálatvezetője, Kerti Andrea mesél nekünk arról, hogy miképpen is működik a személyi segítség. Náluk nyolc segítő dolgozik, de közülük csak egyikük vállalja az alternatív munkarendet, ő este is dolgozik. Kerti Andrea szerint azonban ez nem túl általános, és nagyon nehéz olyan munkaerőt találni, aki hajlandó vállalni az esti segítséget. Az viszont egy általános tévhit, hogy egy segítő egy nap, egy ellátottnál maximum négy óra segítséget vállalhat, ugyanis ez minden esetben kapacitásfüggő.

Kapacitás viszont a legtöbb szolgálatnál nincs. Vince úgy látja, hogy ez azért van, mert csak speciális végzettséggel rendelkező embereket vesznek fel segítőnek, pedig egy fenék

kitörléséhez nem kell diploma. Sokkal fontosabb, hogy az illető hogyan kommunikál egy mozgássérülttel.

## Rendes bér lenne a megoldás

Anyagilag lehetséges-e rokoni segítség nélkül egyedül élni?

Noha a támogató szolgálatok állami finanszírozásúak, a segítséget igénybe vevők fizetnek egy bizonyos térítési díjat, ami személyenként eltérően 50-500 forint/óra lehet, ami bár nem sok, de körülbelül a mozgássérült csekély jövedelmének 30 százalékával kell számolni.

Egy mozgássérültnek nagyjából 60 ezer forint folyik be, ami a rokkant járadékból, esetleg családi pótlékból és fogyatékosági támogatásból tevődik össze. Egy korábbi cikkünkben megírtuk, hogy milyen kevés esélye van egy mozgássérültnek munkát találnia, ezért ez a 60 ezer forint nem is igen lesz több.

Ha támogató szolgálat helyett valamelyik rokon gondozza, akkor ő mindezért havi 50220 forint ápolási díjat kaphat felnőttkorú mozgássérült esetében. Ha viszont egy olyan mozgássérültet gondoz, aki mellett a nap 24 órájában ott kell lenni, akkor nem fog tudni egyéb munkát elvállalni, tehát ebből az 50 ezer forintból kell neki is megélnie.

Egyetlen kiútnak csak egy állami, bentlakásos intézmény tűnhet, de ez végleg elzárja a mozgássérülteket attól, hogy önálló életet élhessenek. Csaba nem érti, hogy miért nem látja be az állam, hogy ilyen intézeteket fenntartani a legköltségesebb, hiszen nagyságrendekkel többbe kerül, mintha a mozgássérülteket integrálva segítenék.



Csaba teológiát végzett, eddig ezen a területen is dolgozott

Vincének és Csabának is az az elképzelése, hogy ezt a problémát leginkább úgy lehetne áthidalni, ha a mozgássérültek alkalmazni tudnának civil segítőköt rendes bérért. Ennek két variációja van: vagy magát az embert adja a mozgássérült mellé az állam, és akkor ők fizetik, vagy a mozgássérülteknek adják a költséget, ami fedezi a segítő bérét.

Vincének van egy olyan víziója is, hogy fel lehessen vásárolni önkormányzati lakásokat, amiket jutányos áron bérebe lehetne adni mozgássérülteknek és segítőiknek. Ez megoldaná a mozgássérült ember lakhatását és a segítő is állandóan kéznél lenne, hiszen ő is ott vagy a szomszéd lakásban élhetne.

## Kulturális bajok is vannak

„Olyan társadalmat szeretnék, ahol valamilyen szempontból az erősebbnek belső igénye, hogy egy olyan környezetet alakítson ki maga körül, ahol eltérő képességűek is tudnak érvényesülni tenni akarással” – mondja Csaba.

Vince is úgy véli, hogy az a legnagyobb baj, hogy a mozgássérültség nem probléma a társadalom számára, mivel nincsenek szem előtt, intézményekben és otthonokban vannak elzárva. A mozgássérültekhez a passzivitás társul az emberek szemében, pedig ez egyáltalán nincs így.

*Az, hogy letegeznek, önmagában nem lep meg, amikor viszont letegeznek és a kísérelmet lemagázzák, akkor azért elgondolkodom. Azért tegeznek le engem, mert nem vagyok szemmagasságban és ezért gyerekstátuszban kezelnek. Van egy negédes mellékhanga a nekem szóló tegezésnek*

– meséli Vince.

Vincével sokszor elfordul, hogy tolni akarják az elektromos székét, nem értik a helyzetét, ha valamit csinál, de lassan, akkor rögtön odanyúlnak, ahelyett, hogy megkérdeznék, hogy mire van szüksége.

„Kis dolog, de nagyon sokat elárul, hogy Magyarországon úgy hívjuk a mozgássérülteknek járó eszközöket, hogy segédeszközök. Fejlettebb országokban ezeket úgy hívják, hogy támogató eszközök. Azért támogató, mert a meglévő képességeket támogatják, és nem segítség, mert ez nem egy betegség, ez nem olyan mint a gyógyszer, és mégis hozzá van kötve a TB-hez. Ez egy teljesen téves koncepció” – mondja Csaba, aki szerint az állam nem tart lépést a mozgássérülteket érintő technikai fejlődéssel.

forrás:

[http://index.hu/belfold/2017/07/11/abcug\\_fogyatekossag\\_mozgasserult\\_onallosag\\_kerekesszek\\_tarsadalom/](http://index.hu/belfold/2017/07/11/abcug_fogyatekossag_mozgasserult_onallosag_kerekesszek_tarsadalom/)

## **Pincében, kazánházban foglalkoznak az értelmi fogyatékos gyerekekkel**

**Könyvet írt az „elveszett gyerekek országáról”, blogot vezet a magyar közoktatás anomáliáiról. Zöld béka tanár úr, vagyis Leiner Károly azért lett gyógypedagógus, mert rabul ejtette a sérült gyerekekből áradó néma segélykiáltás. Májig hisz abban, hogy segíteni tud, tapasztalatai is ezt igazolják. De látja, érzi, hogy ezek a gyerekek ma senkinek sem kellenek.**



**– Sose bánta meg, hogy gyógypedagógus lett?**

– A lelkem mélyén sosem, az eszem viszont mindig megbánta. Tudom, hogy járhattam volna kevésbé göröngyös úton, de legközelebb is ugyanezt választanám. Édesanyám tanító volt, ebbe a hivatásba nőttem bele. Aztán úgy hozta a sors, hogy megszűnt a jól működő angol–testnevelés szakos iskolám, utána egy kisegítő iskolában találtam helyet, és mivel éreztem, hogy ehhez nem tudok eleget, belevágtam a gyógypedagógiába. Meg azért is, mert rabul ejtett a gyerekek szeméből áradó, soha ki nem mondott segítségkérés. Húsz éve dolgozom ezen a területen, s egyre inkább tapasztalom, hogy ennek a rétegnek senki nem segít. A vakoknak, siketeknek van megfelelő alapfokú iskolájuk, az értelmi fogyatékosoknak nincs. Az ilyen gyerekeket kiscsoportos foglalkozásokon speciális módszerekkel napi hat órában szakképzett gyógypedagógusoknak kellene fejleszteniük. Vannak kiváló kollégáim, akik pincében, kazánházban, portásfülkében dolgoznak a gyerekekkel. Az utazó gyógypedagógusok cipelik magukkal az eszközöket, természetesen nem kocsival, mert autójuk általában nincs. Ha az ilyen gyerekeket integrálják egy normál iskolai osztályba – márpedig ez történik –, akkor előáll a „befőtteffektus”. A kollégák nevezik így, mélyen sértő, bántó, de igaz: a szerencsétlen gyerek, mint a befőtt, ül a hátsó padban, folyik a nyála, és a kutya sem törődik vele. Az amúgy is túlterhelt tanító nem fogja őt felzárkóztatni, energiája, tudása sincs hozzá.

**– Ilyen feltételek közt ki jelentkezik ma gyógypedagógusnak?**

– Évek óta az ELTE gyakorlatvezető tanára vagyok, sok száz hallgató megfordult a kezem alatt. A többség már a felvételikor tudja, hogy nem a szakmában és nem itthon akar dolgozni. A bárczisok [Bárcki Gusztáv Gyógypedagógiai Kar] fölveszik a divatos rekreációs szakot, és a diploma után azonnal külföldre mennek. A Ratkó-korszak tanítói már nyugdíjasok, aztán megyünk mi, a most ötvenesek, és nincs utánpótlás.

**– Ön is elmehetett volna. Miért maradt?**

– Mert megszállott vagyok. Ráadásul sokakkal ellentétben én nem panaszkodhatok, mert egy volt alapítványi, jelenleg baptista fenntartású szakképző iskolában dolgozom, ahol nem kell hónapokat várni egy villanykörte cseréjére, van digitális tábla, projektor, korlátlanul fénymásolhatok, amit ki is használok, mert a tankönyveinkből képtelenség tanítani. Az osztályom tizennégy fogyatékosból áll, mindegyik más és más, őket csak személyre szabottan lehet fejleszteni. Naplót vezetek róluk, naponta följegyzem, meddig jutottunk, hova szeretnénk elérni. A miénk vendéglátóipari szakiskola. Ha az én gyerekeimből esetleg szakácsok nem is, konyhai kisegítők még lehetnek. De ahhoz, hogy valakiből megbecsült munkaerő váljon, el kell érnem, hogy megbízható, pontos, tiszta, rendes legyen. Hogy tudjon köszönni, orrot fújni, késsel-villával enni.

**– Ez nem a család dolga lenne?**

– De, csak Magyarországon rengeteg a nem működő család. Az alapfokú iskolában még pótolhatók lennének az otthoni nevelés hiányosságai, de nagyon kevés kisegítő iskola működik úgy, ahogyan kellene.

**– A tehetsős szülők fogyatékos gyereke is kisegítő iskolában köt ki?**

– Az ilyen gyerekek kilencven százaléka szegény családba születik, és egyre többen vannak. Sokan közülük egészségesen jönnek világra, de később könnyen fogyatékosnak minősülhetnek. Ha egy gyerek otthon nem tanulja meg a színeket, az évszakok változásait, ha elkalandozik a figyelme, és nem képes nyugton maradni, az iskolaérettségi vizsgálaton

együttöre rásüthetik, hogy mentálisan sérült. Ez a bélyeg megpecsételi a sorsát. A pénz legföljebb abban segít, hogy a vagyonos szülők összefogva létrehozhatnak bentlakásos intézményt, foglalkoztatót, ahol a már felnőtt gyereket biztonságban tudhatják.

– **2008-ban jelent meg első könyve, Az elveszett gyerekek országa. Sokatmondó cím.**

– Arról írtam, hogyan működik a hazai oktatási rendszer, amely már kiskorukban egy sehová sem vezető pályára állítja az átlagtól eltérő gyerekeket. A könyvben szereplő Zöld Béka Baráti Kör modellként szolgálhatna. Azt reméltem, talán lesznek, akik felfigyelnek rá, hogy itt működik valami, aminek köszönhetően az sni-s és btm-es [sajátos nevelési igényű és beilleszkedési, tanulási, magatartási zavarral küzdő] gyerekek nem buknak ki már a szakiskola első évében. De nemhogy az oktatásügyet, a kollégáimat sem érdekelte a dolog.

– **Mit gondol, miért?**

– A kollégáim nyilván fáradtak. Ahhoz, hogy egy pedagógus jól tegye a dolgát, napi hatvan órát kellene dolgoznia. Én folyamatosan képezem magam, mert az nem lehet, hogy a diákjaim fönt vannak a Facebookon, én meg nem, vagy applikációt használnak, én meg hozzá se tudok szagolni. Nem szeretem a kütyümániát, de tartanom kell velük a lépést. Ugyanakkor megpróbálom őket visszarángatni a virtuálisból a valódi világba. Húsz éve kezdtem el kirándulni velük, mert úgy gondoltam, a kötetlen programok során olyan dolgokat taníthatok meg, amelyeket az iskolában nem. A bankkártya használata, vagy az, hogyan kell viselkedni ismeretlen helyen, szerintem fontosabb nekik, mint a muhi csata dátuma. Ha kellett, gombot varrtunk az erdőben, vagy megmutattam, hogyan kell befűzni a bakancsot. Faragtunk fát késsel, kerestünk kalapáccsal kalcitot, ettünk saját szedésű gombát; az igazgatóm a haját tépte, de soha semmi baj nem történt.

– **Mit szólt a család, hogy mindegyik hétvégéje foglalt?**

– Ha tudtak, jöttek velem. Az útvonalat minden esetben nagyon gondosan megterveztem, ami azzal járt, hogy előzetesen terepszemlét tartottam. Többnyire nagy csapattal mentem, ezért már a legelején kineveltem a segítőimet. Hátra sem kellett nézmem, pontosan tudtam, hogy megfogják a kicsik kezét, ha hepehupás az út, földadják rájuk a kapucnit, ha esni kezd. Az egész a szociális képességek fejlesztéséről szólt, és arról, hogy feszegessük a határainkat, ügyesedjünk, bízzunk önmagunkban és másokban. Sok katartikus élménnyel gazdagodtunk. Egy nem beszélő fiú köztünk szólalt meg először, egy mindentől rettegő kislány némi rábeszélés után megmászta a sziklafalat. Remekül szórakoztunk, s lassan ráébredtek, hogy az élet nekik is szép, csak meg kell élni.

– **Mit ad a baráti kör a már felsoroltakon kívül?**

– Kapcsolatokat és közösséget. Többen szerelmesek lettek, összeházasodtak, mások életre szóló barátokat szereztek. Tudni kell, hogy ezek a gyerekek, családok szegregálódnak. Mert hová lehet elmenni egy percenként kiabáló gyerekekkel? Boltba nem, villamosra sem, sehová. Köztünk kiabálhatott, az erdő elviselte, mi is elviseltük. Tegyük hozzá, itt fordított integráció zajlott: közénk integrálódtak az épek. Először a testvérek csatlakoztak hozzánk, aztán az osztálytársak, ismerősök, később idegenek is, akik hallottak rólunk.

– **Miért használ következetesen múlt időt?**

– Azért, mert a baráti kör még működik, de a kirándulások megszűntek. Nagyjából ötszáz együtt töltött hétvége után tavaly nyáron tartottuk az utolsó közös programot. Az ok egyszerű: az oktatási „reformok” következtében az óraszámom 20-ról 26-ra emelkedett, a kötelezően bent töltendő munkaidőm 32-re, ha az adminisztrációt hozzáadom, az már 40 óra az iskolában. Én ma is minden órára felkészülök, gyártom a feladatlapokat, mert ami készen kapható, az használhatatlan. Szóval mindez együtt körülbelül 50-55 óra munka hetente. Nem bírtam tovább erővel a hét végi kirándulásokat, amelyekhez szponzorokat is föl kellett hajtani, hogy ingyenesek lehessenek.

– **Most, hogy kisebb a terhelés, fellelegzett?**

– Dehogy, rettenetesen hiányzik. Ugyanakkor a természetből bevitettem az iskolába az élménypedagógiát. Például a „mocsárjárást” lehet papírlapokon, kis zsámolyokon is játszani, majdnem olyan izgalmas testnevelésóráink vannak, mintha az erdőben lennénk. Azon is törtem a fejem, hogy a baráti kör mintájára létrehozhatnék egy szabadidős helyet, amely sok fogyatékos és ép gyerek hasznára lehetne. Több önkormányzatnak, egyháznak felajánlottam, hogy szívesen csinálnám ezt főállásban, pedagógus-alapbérért. Ha kapnék egy üres helyiséget, tarthatnék élménypedagógiai foglalkozásokat napi nyolc-tíz órában, s ehhez jönnének még a kalandtúrák. Hamar híre menne, és biztos vagyok benne, hogy tódulnának a gyerekek, mert nagyon kell a fejlesztő pedagógia, és égető szükség lenne közösségi terekre. Nekünk mindig az volt a jelszavunk: ne akarj megváltoztatni, fogadj el olyannak, amilyen vagyok! Nem kényszerítettünk senkit semmire, de sokszor tapasztaltuk, hogy valaki leszokott a verekedésről, a káromkodásról, a cigiről, mert közénk akart tartozni. Az elfogadás, a szeretet akár egy drogosnál is beválhatna, aki szabadulna már a szertől, de nem tud hová fordulni, mert az addiktológiák túlszűfoltak. Megjegyzem, hiába bizonygattam a különféle hivatalokban, hogy egy jól működő közösség életeteket változtathat meg, süket fülekre találtam.

– **Mit gondol a hazai közoktatás jövőjéről?**

– Nem vagyok optimista. Az elmúlt huszonöt évben ott voltam az összes pedagógusdemonstráción, -tüntetésen, mert úgy éreztem, kötelességem. Döbbenetes, hogy soha nem vagyunk elegen. Hol voltak például a szülők, nagyszülők, akiknek a gyereke, unokája iskolába jár vagy majd iskolába megy? Nem látják, hogy a gyerek a reggeli fagyban rohan a suliba, mert mindennapos testnevelésóra van egyszerre öt osztálynak tornaterem híján a folyosón? A legnagyobb „kockás” tüntetésen összegyűltünk vagy hatvanezren a Kossuth téren, de százhatvanezer pedagógus dolgozik az országban.

– **A pedagógusok – kevés kivétellel – alárendelt, megalázott emberek. Nem csoda, ha nem mozdulnak.**

– Akkor el kell menni a pályáról. Tudom, hogy van jó és rossz utcaseprő, ügyintéző, kazánkovács, de az egyes szakmákban nem azonos a felelősség. Ha egy rossz pék pocsek kenyeret süt, senki nem hal bele. De ha egy rossz pedagógus tönkreteszi a gyermeket, vagy csak nem hozza ki belőle, amit kihozhatna, az megbocsáthatatlan bűn. Miért maradnak magukra a harcra kész pedagógusok? Miért húzzuk le egymást? Miért a normarontás működik a pedagógiában? Miért félünk kimondani, hogy az unott, fantáziátlan tanárok, a silány pedagógiai módszerek, a központilag ránk erőszakolt, ostoba szabályok és elvárások nem a gyerekek érdekeit szolgálják?

– **Maga kimondja. Mit nyer vele?**

– Semmit. Illetve annyit, hogy a lelkiismeretem legalább tiszta. 2008-ban Pannon Példakép díjat kaptam. Nagyon meghatódtam tőle, de nem plecsnikért vállalom fel nehéz feladatokat, hanem mert nem hiszem, nem akarom elhinni, hogy a jó kezdeményezések eleve halálra vannak ítélve.

forrás: [https://mno.hu/nagyinterju\\_magazinban/pinceben-kazanhazban-foglalkoznak-az-ertelmi-fogyatekos-gyerekekkel-2406745](https://mno.hu/nagyinterju_magazinban/pinceben-kazanhazban-foglalkoznak-az-ertelmi-fogyatekos-gyerekekkel-2406745)

## Robot mozgássérülteknek

**A Toyota által kifejlesztett android akár a lebénult emberek életminőségét is radikálisan javíthatja, közli a *GyártásTrend*.**

A Toyota már évek óta ráállt a személyi segédrobotok kifejlesztésére. A cég most egy lépéssel közelebb került ahhoz, hogy kereskedelmi forgalomba hozza őket, amikor is egyiküket Észak-Amerikában [immár privát környezetben is próbára tette](#).

A Human Support Robot (HSR) rendeltetése, hogy az idős és testi fogyatékkal élő emberek otthoni életét megkönnyítse. **Leghasznosabb tulajdonsága, hogy a tárgyakat a felhasználójához oda tudja hozni, úgy általában képes a cipelésre, és az egyes objektumokat is képes felvenni a földről.** Mechanikus karja a palackokhoz, tollakhoz és TV-távírányítókhoz hasonló tárgyakat, a tapadókorongja pedig például a könnyű papírlapokat és pirulákat tudja magához ragadni. A HSR kinyitja az ajtókat, illetve igény szerint elhúzza a függönyöket is. Kerekeken gördülő, teleszkópos felépítésű testét videokamerás érzékelők segítik a navigációban.

A robotot **tablettel vagy okostelefonnal lehet működtetni.** A robot kameráin keresztül beérkező videón csak rá kell tapintani a megszerezni kívánt tárgyra. Videohívásokra is lehetőség nyílik, ami azt jelenti, hogy a családtagok és az ápolók távoli helyszínről is be tudnak jelentkezni.

A legújabb HSR-tesztet Észak-Amerikában a US Army Rangers veteránja, Romy Camargo segítségével végezték el, aki egy afganisztáni csatában megsérült, és nyak alatt lebénult. A HSR legkézenfekvőbb rendeltetése a mozgássérült emberek támogatása, ám nem lenne meglepő, ha életminőség-javítási céllal idővel az összes háztartásban megjelenne, [írja a lap](#).

forrás: [http://medicalonline.hu/tudomany/cikk/robot\\_a\\_mozgasserultek\\_megsegiteséhez](http://medicalonline.hu/tudomany/cikk/robot_a_mozgasserultek_megsegiteséhez)

## Konyhai veszélyes hulladékkal is lehet segíteni a sérült gyerekeket

**Szeged - Kupakok mellett már étolajat is gyűjt a GEMMA. A fejlesztő iskola udvarán létesülhet Szeged egyetlen mozgássérült-játszótere, amelyet a leadott konyhai veszélyes hulladékból szeretnének felépíttetni. A partnerek már megvannak, az első hinta 40 ezer liter olajba „kerül”.**

– Mindig azon gondolkozok, miért nem jár az én gyerekeknem is ugyanaz, mint az egészségeseknek? Mi miért vagyunk mások? – fogalmazott Horváth Anikó. Lánya, a 16 éves Fanni mozgássérült, így neki soha nem adatott meg, hogy játszótéren játszhasson Szegeden. Édesanyja egyedül nem tudja emelgetni, egy hintába betenni, így inkább nem is jártak soha ilyen helyre. Fanni helyzete nem egyedi: a GEMMA-iskolában 65 olyan fiatalról gondoskodnak, akik állapotuk miatt mindannyian csak speciális játszótéren tudnának játszani. Ilyen azonban a megyében csak egy van – Makón. – Kétszer voltunk már a gyerekekkel ott, nagy élmény volt mindannyiuknak.

– Ezért döntöttünk úgy, hogy Szegeden is szeretnénk létrehozni egy hasonlót – mesélte Péntek Imréné igazgató, aki támogató partnereket is gyorsan talált elképzeléséhez.



A GEMMA zárt udvarán biztonságban lesznek majd a sérült gyerekeknek szánt drága játékok.  
Fotó: Frank Yvette

– Márta Szabolcs kollégám a kupakgyűjtés kapcsán már korábban is kapcsolatban volt a GEMMA-val, vele beszélgettünk arról, hogyan tudnánk segíteni – mesélte Horváth Gábor, a Money Trade Kft. képviselője. A cég használt étolaj begyűjtésével foglalkozik, ezt a tevékenységüket ajánlották fel jótékony célra. Mostantól minden, a GEMMA-központba leadott használt étolaj literjéért 50 forintot fizetnek az intézménynek. – Óvodákból, éttermekből és az egyik üzletláncból is mi szállítunk, de az a tapasztalatunk, hogy az eladott étolajnak mindössze 10 százalékát gyűjtik vissza hazánkban. Pedig veszélyes hulladéknak számít: egyliternyi kiöntött étolaj 10 ezer liter ivóvizet tesz tönkre. A mostani akcióval tehát amelltt, hogy segítjük a GEMMA-t, a környezetvédelemért is próbálunk tenni azzal, hogy ösztönözzük az embereket a visszaváltásra – fogalmazott a cég képviselője. Az akcióról egyébként promóciós film is készül hamarosan – ezt is társadalmi munkában készíti el Bihari Gábor, akinek cége a GEMMA weblapját is gondozza majd.



Minden csepp használt étolaj számít - kannaszám meg pláne.  
Fotó: Frank Yvette

A használt étolajat nyitvatartási időben bármikor le lehet adni a Bakay Nándor utcai intézményben, amelynek minden cseppje annak a mozgássérült-játszóternek a kialakítását támogatja, amelyet nyitvatartási időben bárki használhat majd sérült gyermekekkel. A Haász Kft. az első játékot önköltségi áron telepíti, és a többit is kedvezményesen adja az intézménynek. – Ezek saját fejlesztésű játékok, a speciális kialakítás miatt viszont meglehetősen drágák. A tolókoszival használható hinta például, amit először szeretnénk telepíteni, 1,9 millió forintba kerül – mondta el Haász Ákos ügyvezető. Vagyis 40 ezer liter étolajat kell összegyűjtenie a GEMMA-nak ahhoz, hogy az első speciális játékot megvehessék. Péntek Imréné elárulta: nagy boldogság lenne, ha a nyári szünet után már ezzel tudnák fogadni a fiatalokat.

forrás:

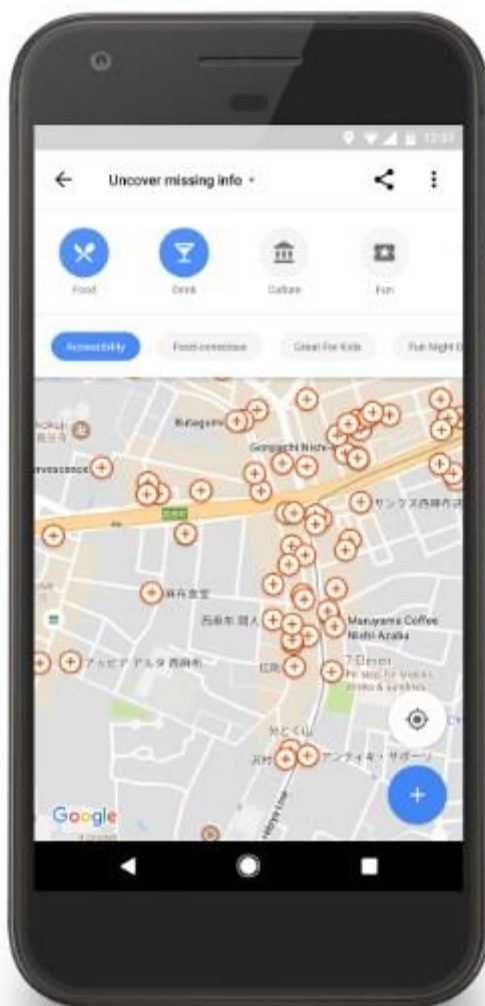
[http://www.delmagyar.hu/szeged\\_hirek/konyhai\\_veszelyes\\_hulladekkal\\_is\\_lehet\\_segiteni\\_a\\_serult\\_gyerekeket/2525529/](http://www.delmagyar.hu/szeged_hirek/konyhai_veszelyes_hulladekkal_is_lehet_segiteni_a_serult_gyerekeket/2525529/)

## 230 ezer magyarnak lesz hasznos a Google Maps most bekapcsolt új funkciója

**A Google Magyarországon is elérhetővé tette azt a funkciót Térkép alkalmazásában, amelynek segítségével a felhasználók már utazásuk megtervezésénél láthatják, mely épületek, liftek, éttermek, azok, amelyek akadálymentesen megközelíthetőek. A felhasználók közreműködésével a térképen egyre több, valós idejű információ lesz elérhető az akadálymentesített létesítményekkel kapcsolatban.**

Magyarországon több mint 230 ezer mozgássérült él a KSH legfrissebb rendelkezésre álló adatai szerint, akik számára a mindennapi életet könnyítheti meg, ha előre tudnak tájékozódni arról, hogy úti céljuk akadálymentesen megközelíthető és használható.

A Google Térkép most új funkcióval bővül, melynek segítségével a felhasználók olyan információkat adhatnak meg, mint hogy egy bejárat vagy lift kerekesszékkal is megközelíthető-e, van-e kifejezetten mozgáskorlátozottaknak kialakított parkoló, valamint hogy kerekesszékkal is könnyedén elérnek-e egy étteremben.



A funkciót az alkalmazásbéli menü megnyitása után “Az Ön által hozzáadott tartalmak” gombra kattintva érhető el. Ezzel megjelenik a “Hiányzó információ hozzáadása” opció, amelyet “Hozzáférhetőség” szerinti rendezésre kell beállítani. Ezt követően megadhatók azok

az információk a kiválasztott helyekről, amelyek segítik az érintettek tájékozódását, ezeket az alkalmazás automatikusan menti.

forrás: [http://hvg.hu/tudomany/20170710\\_google\\_maps\\_terkep\\_akadalymentes\\_helyek\\_megtalalasa](http://hvg.hu/tudomany/20170710_google_maps_terkep_akadalymentes_helyek_megtalalasa)

## Minden pillangó másképpen repül...

**Több mint háromezren látogattak el szombaton a Kárpátaljai Református Egyházkerület (KRE) fogyatékkal élő gyermeket nevelő családok napja rendezvényére. Az „együtt erősebbek vagyunk!” vezérgondolatú eseménynek a Tiszapéterfalvai Vidámpark adott otthont.**

Az alkalom a tiszabökényi és a tiszapéterfalvai református gyülekezetek szervezésében jött létre, mely a Megtart a Te kezéd téma köré épült. A megnyitón Hunyadi Attila köszöntötte az egybegyűlteket. A Máramaros-Ugocsa Egyházmegye esperes-lelkésze hangsúlyozta: a hívő ember mindig lépéselőnyben van, mert neki nem egyedül kell kitalálnia az utat, amin járjon, hanem Isten készíti azt elő. Kiemelte az alkalom lényegét, miszerint az egymást segítő családok együtt erősebbek.

Zán Fábrián Sándor az áhítat alkalmával arra bátorította a jelenlévőket, hogy merjenek Isten előtt elcsendesedni. A KRE püspöke megjegyezte: csak így nyugszik meg az ember lelke.

– Hogyan vetődött fel a rendezvény ötlete? – kérdeztük Hunyadi Attila házigazdát.

– A legkisebb gyermekünk életében Isten megengedett egy olyan utat, ami emberi szemmel nézve próbákkal terhes, de egyben rengeteg áldást is tartogat. Ő magyarországi kezelésben részesül. Az ottani szakemberek készséggel felajánlották a segítségüket, ezért a feleségemmel együtt megfogalmazódott bennünk a gondolat, hogy építsük ezt egy családi nap köré. Ezzel az alkalommal – ami reméljük, rendszeressé válik – a hasonló helyzetben lévő családokat szeretnénk erősíteni, közelebb hozni egymáshoz, hogy érezzék, nincsenek egyedül a problémájukkal. Az a célunk, hogy lelki közösséget alkossunk, és arra ösztönözzük az embereket, hogy merjenek jönni, számíthassanak egymásra. Mi úgy fogalmazunk, ezek a gyerekek testileg vagy szellemileg fogyatékosak, viszont tudnunk kell, hogy Isten emellé valami pluszt is ad nekik. Ha egymás mellé állnánk, talán észrevennénk, hogy bennünk van fogyatékkal például a szeretet, az őszinteség, a nyitottság vagy a feltétel nélküli ragaszkodás. Erről az a hasonlat jut eszembe, miszerint a gyermek olyan, mint a pillangó a szélben. Némely magasabbra tud repülni, mint mások, de mindegyik a legjobb tudása szerint repül. Miért hasonlítanád össze őket? Mindegyik más, mindegyik különleges, mindegyik gyönyörű!

A Hozsánna együttes dalain kívül, kicsik és nagyok együtt énekeltek Pintér Bélával, aki koncertjével mindenki arcára mosolyt csalt. A nap hátralévő részében kézműves foglalkozásokkal és a vidámpark játékaival kötötték le magukat a helyszínre látogatók. A családok tanácsokat kérhettek Dr. Jeanné Loós Anitától, a budapesti Bethesda Gyermekkorház klinikai gyermek szakpszichológusától. Az itthoni szakemberek



betekintettek a miskolci vendégek munkájába. Dr. Boryné Rhúz Anna, Szalai Zita, Vargáné Dobos Emese és Bozik Anna rövid bemutatót tartott az érdeklődőknek.

A mezővári „Nefelejcs” fogyatékkal élő gyerekek rehabilitációs központ munkatársaival beszélgetve megtudtuk: a 2014-ben alapított intézmény öt dolgozóval működik, akik közül ketten önkéntesek Hollandiából. Kocsis Éva lapunknak elmondta: több mint negyven, különböző problémával élő gyerekekkel foglalkoznak.

– Három csoportunk van, ami négy és tizenhét év közöttiekből áll. Ezenkívül akadnak, akikkel individuálisan foglalkozunk. Ez egy napközis, nem bentlakásos otthon. Az egyéni fejlesztések délután történnek. Többféle terápiánk van. A mozgássérült gyerekeknek például hidroterápiát biztosítunk, ők aktív tornán vehetnek részt. A szellemileg sérült gyerekeknél a kognitív fejlesztés áll a középpontban, miután megállapítottuk, milyen szinten vannak. A kulcs ehhez a szakmához az, hogy szeretettel és türelemmel foglalkozzunk a gyerekekkel, illetve ne csak sajnáljuk őket, hanem azon túltevé magunkat, segítsünk rajtuk.

forrás: <http://www.karpatinfo.net/cikk/tarsadalom/2552450-minden-pillango-maskeppen-repul>

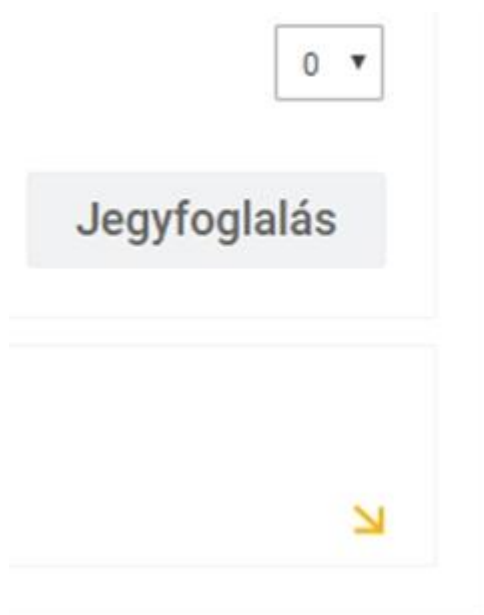
## Vizes vb: e-mailben igen, online nem tudnak jegyet venni a mozgáskorlátozottak

**Sajtótájékoztatón bizonygatták a vizes világbajnokság szervezői, hogy az esemény fő helyszínéül szolgáló Duna Aréna akadálymentes, és hogy a jegyeket online is meg lehet vásárolni.**

A világ szégyene lenne, ha egy ilyen nagyszabású sporteseménynek otthont adó létesítménybe nem lehetne kerekesszékekkel bejutni, tehát azt könnyen el lehet hinni Szekeres Pál miniszteri biztosnak, hogy a Duna Arénában biztonságos parkoló, tágas, akadálymentes terek és mosdók, a látássérülteknek is könnyen használható lift várja a fogyatékkal élő szurkolókat és kísérelőiket.

Az viszont tényleg szégyen, hogy most, nyolc nappal a vb kezdete előtt magyarázzák el: a mozgássérültek számára kialakított helyekre is lehet online jegyet venni.

Mert eddig nem lehetett. Nem online jegyvásárlás az, ahol telefonálni vagy e-mailt írni kell, s úgy érdeklődni a szabad helyekről, aztán a következő munkanapon majd érkezik a tájékoztató, miközben a normál helyekre néhány kattintással foglalható hely a jegyértékesítő honlapján keresztül.



**MEGJEGYZÉS:** A kiválasztott jegyek meghatározott időre lesznek foglalva, melyről egy számláló ad tájékoztatást. Ha ez az időkeret lejár, a foglalását töröljük. Egyszerre csak 8 db jegyet foglalhat.

**KEREKESZÉKES JEGYEK:** Technikai okok miatt nem lehetséges kerekesszék jegy vásárlása webshopunkon keresztül.

Információt a kerekesszék jegyekről a következő számon +36 30 505 0666 (hétfőtől-péntekig 9.00 - 17.00 között), illetve az info@tex.hu e-mail címen kaphat (adja meg a rendezvény nevét, idejét és az előadást). A következő munkanapon válaszolunk kérésére.

Szerdán a [24.hu](http://24.hu) azt írta, már korábban megkérdezték a rendezőket, milyen technikai akadályai van a kerekesszékes jegyek online árusításának, de választ 11 napig nem kaptak.

A mostani sajtótájékoztatón egyébként az hangzott el, hogy az érintettek a disabled.budapest2017@tex.hu e-mail-címen regisztrálhatnak jegyekért, és a belépőjüket is elektronikusan kapják meg. Vagyis továbbra sem sikerült megoldani az online jegyvásárlást, bármennyire is el akarják ezt hitetni a szervezők a közönséggel.

forrás: [http://hvg.hu/itthon/20170706\\_mozgaskorlatozottak\\_vizes\\_vb\\_jegyvasarlas](http://hvg.hu/itthon/20170706_mozgaskorlatozottak_vizes_vb_jegyvasarlas)

## Jön a választási rokkantségély

**Januártól kivételes ellátást kérhet a dolgozni képtelen betegeknek az a köre, amelyik az utóbbi időben már egy fillért sem kapott az államtól – [írja a Népszava](#).**

Az Orbán-kormány a választás évében kezdi elismerni, hogy hatalmas hibát követett el, amikor 2012 januárjától megszüntette a korábbi rokkantsági rendszert – értékelte lapunknak a parlament népjóléti bizottságának szocialista alelnöke, hogy a jövő évi költségvetés

megalapozásáról szóló törvénybe bekerült egy új lehetőség a minden ellátásból kiszorított réteg minimális megsegítésére. Korózs Lajos szerint ugyanakkor az erre a célra 2018-ban betervezett 150 milliós keret nevetségesen alacsony, az MSZP legalább egymilliárddal nyitná meg a lehetőséget a rászorulóknak számára.

A kivételes rokkantsági ellátás „különös méltányolást érdemlő körülmények fennállása esetén” lesz megállapítható – vagyis ma még senki nem tudja, hogy az illető betegségei mellett mit vehetnek még figyelembe. A bonyolult feltételek között első helyen szerepel, hogy a kérvényező egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 50 százalékos vagy annál rosszabb legyen, s a bizottság mondja ki, hogy rehabilitációja nem javasolt, vagy igen, de már csak öt éve van az öregségi nyugdíjig. Továbbá, akinek azért utasították el eddig az ellátást kérő beadványát, mert nem rendelkezett a szükséges biztosítási idővel, de annak legalább a felét mégis ledolgozta, az szintén kérvényezheti a segélyt. Az is feltétel, hogy az érintettnek ne legyen folyamatos munkája és semmilyen rendszeres pénzellátást ne kapjon sehonnan.

2016 januárjában korhatár alatti rokkantsági ellátásokban 228 730, rehabilitációs ellátásokban pedig 92 951 tartósan beteg honfitársunk részesült. A kormány azt mondja, azért vizsgálják folyamatosan felül ezeknek az embereknek az állapotát, mert közülük minél többet vissza akarnak vezetni a munka világába, és a megalázó procedúrák után papíron valóban egyre jobb állapotban találták a haldoklókat is, aminek arányában csökkent a nekik kifizetett támogatás összege. A kivételes rokkantsági ellátásban részesülők hosszú évek óta az elsők lesznek, akiknek a javulást mutató felülvizsgálat után sem adhatnak kevesebb pénzt, mint a vizsgálat előtti hónapban. A kivételes ellátás persze véletlenül sem lesz annyi, amennyit akkor kapna egy érintett, ha a normális eljárásban elismerték volna, hogy mennyire beteg. Annak a pénznek csak a 65 százaléka jár majd ezeknek a nehéz sorsú embereknek.

Korózs Lajos úgy látja, a kormány tesztelni kezdi a rokkantakat, mennyire ugranak a lehetőségre az ellátás nélkül maradtak. Az imént felsorolt feltételeknek nem sokan fognak megfelelni, tehát az is lehet, hogy csak azt akarja demonstrálni a kabinet, hogy nincs is igény a komoly módosításokra a rokkantak ellátásában.

Egy család a több ezerből

Az asszony születése óta mozgáskorlátozott, 42 ezer forintot keres. 57 éves férje tíz éve agyi infarktust kapott, majd új billentyűt kellett beépíteni a szívébe és leszázalékolták. 2012-ben a jogszabály-változások miatt visszaminősítették, a megalázó felülvizsgálati cirkuszok miatt pszichiátriára került, rossz a mozgása és asztmája is van, felsorolni sem lehet a naponta szedett gyógyszereit. Pénzt mégis egyre kevesebbet kapott, május óta pedig egy fillért sem, mert az ügyében döntő hatóság úgy látta, annyira javult az állapota, hogy mehet dolgozni. Közben a fiuk otthagyták az egyetemeket, hogy segíthessenek a szüleiknek, húga még próbál tanulni, de egyre reménytelenebb a helyzete, mert apjának a kötelező egészségügyi hozzájárulást is be kell fizetni a felesége 42 ezréből. Próbált munkát vállalni, de a munkaügyi hivatal sokáig nem tudott semmit ajánlani a betegségei miatt. Most a nyár végéig közmunkásként rendet tehet a szabolcsi kisváros strandján. Négy napja dolgozik, és tudja: bírnia kell, hisz hivatalosan szinte makkegészséges.

Forrás: [Népszava](#)

forrás: <https://szakszervezetek.hu/dokumentumok/mibol-elunk/10829-jon-a-valasztasi-rokkantsegely>

## Életreszóló elmény a Coldplay koncertjén: felemelték barátai a kerekesszékes fiút, hogy jobban lásson, majd elképesztő dolog történt - videó



Chris Martin /Fotó:Northfoto

Hatalmas élményben lehetett része Robnak, a kerekesszékes srácnak, aki a Coldplay koncertjén 70 ezer ember előtt együtt zenélhetett kedvenc bandájával.

Az együttes dublini koncertjén barátai székestől felemelték a kerekesszékes fiatalembert, hogy jobban lásson. Több se kellett a zenekar frontemberének, Chris Martinnak, egyből felhívta a srácot, akit a rajongók a fejük felett kézzel-kézre adva végül a színpadra emeltek.

**videó:** <https://youtu.be/v35DxJxorvo>

Rob azt mondta a [BBC-nek](#), amíg él, nem fogja elfelejteni az estét, amikor együtt zenélhetett kedvenceivel.

A Coldplay nem először szakítja meg koncertjeit ilyen [kedves rögtönzésekkel](#), amivel rajongóinak életre szóló élményt ad.

forrás: [http://www.blikk.hu/sztarvilag/életreszolo-elmény-felemeltek-bartatai-a-koncerten-a-kerekesszekest/16t69er?utm\\_source=hirkereso&utm\\_medium=hirkereso&utm\\_campaign=hirkereso](http://www.blikk.hu/sztarvilag/életreszolo-elmény-felemeltek-bartatai-a-koncerten-a-kerekesszekest/16t69er?utm_source=hirkereso&utm_medium=hirkereso&utm_campaign=hirkereso)

**VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK**

**[www.meosz.hu](http://www.meosz.hu)**

**Videóink rovatában**